The role of culture, tradition and indigenous knowledge in coastal management

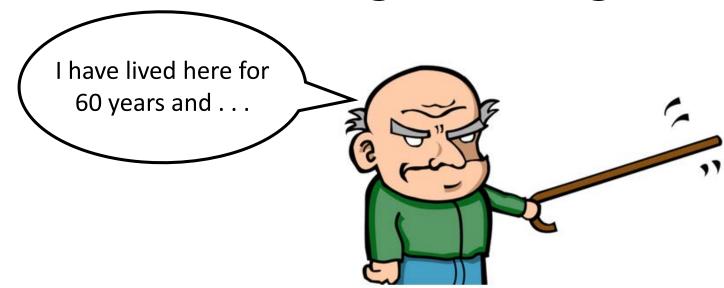
Kevin Parnell Research Professor **Department of Cybernetics** Tallinn University of Technology Estonia

Coastal management should...

- be based on quality science incorporating theory and empirical evidence, interpreted by experts
- incorporate socio-economic imperatives
- have a sustainability goal

But how do we include less tangible things . . .

- History
- Culture
- Tradition
- Tenure systems
- Indigenous knowledge
- Anecdotal evidence

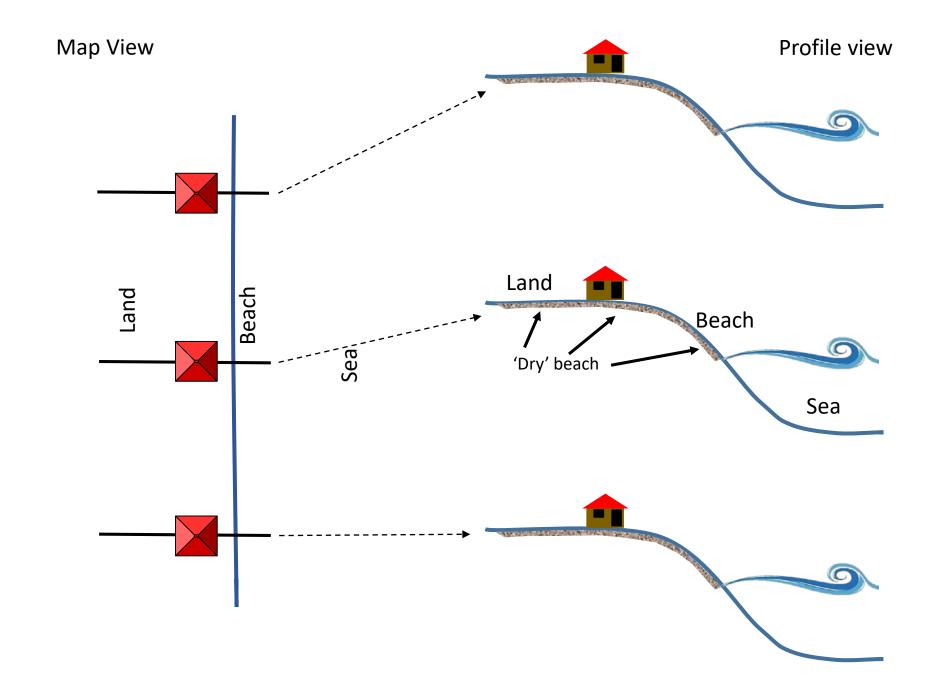

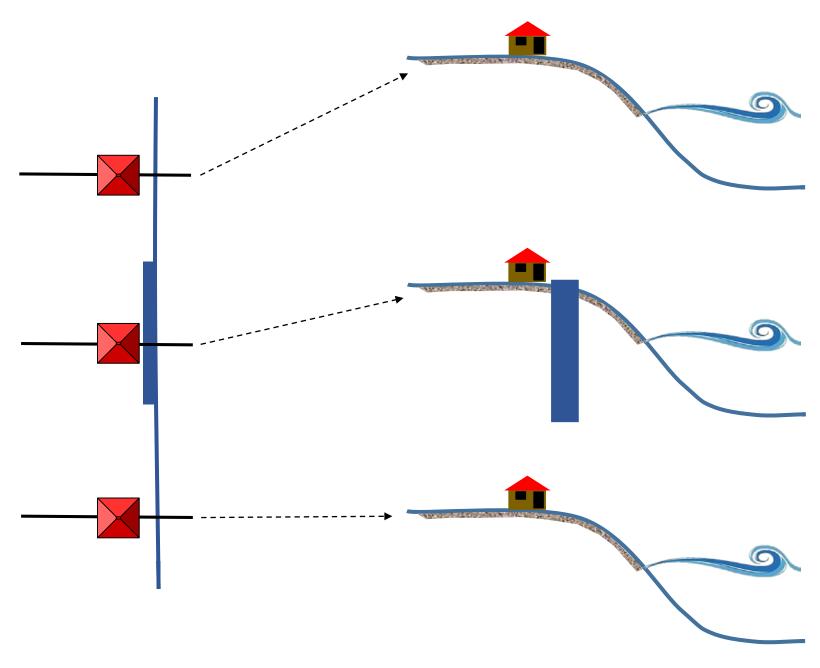
There is often a willingness to incorporate all types of knowledge and traditions in the coastal planning and decision making process (e.g. ICZM) but doing so can be complicated.

- Some people see incorporation of the less tangible things as infringing on their rights or basic values (often seen in people who see themselves as modern, science driven, or those without ancestral associations with a place)
- When strongly held beliefs based on less tangible things are not incorporated, this can lead to feelings of disappointment, exclusion and alienation.

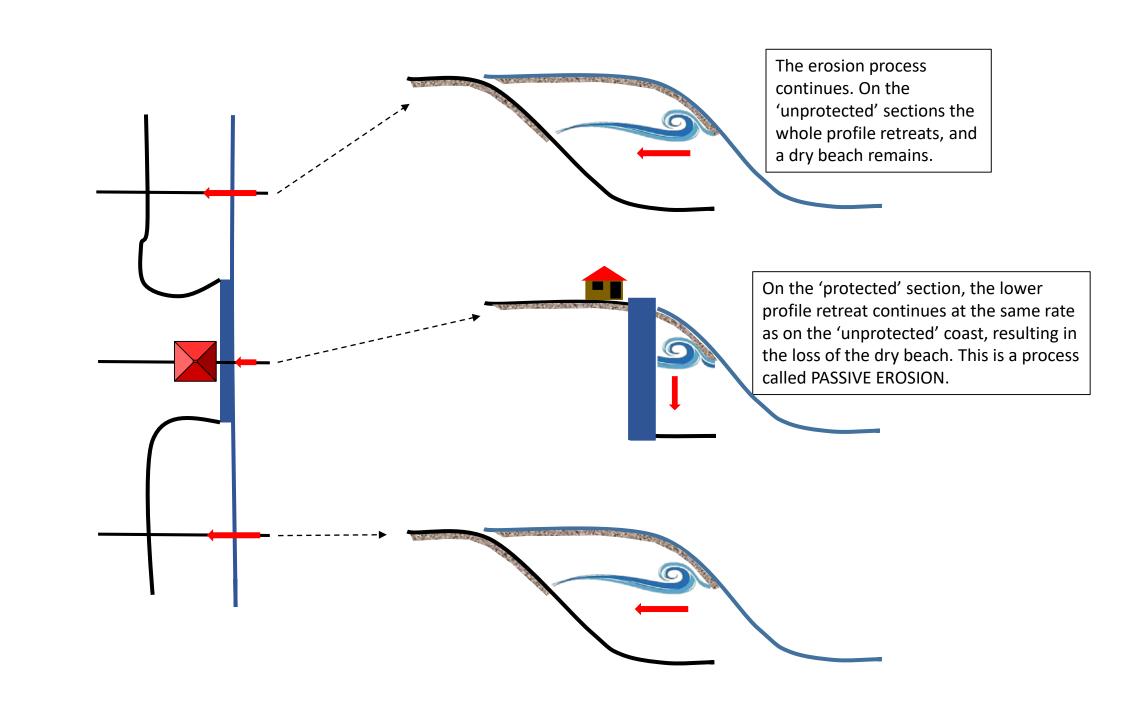
Values - Property rights: Private vs Public

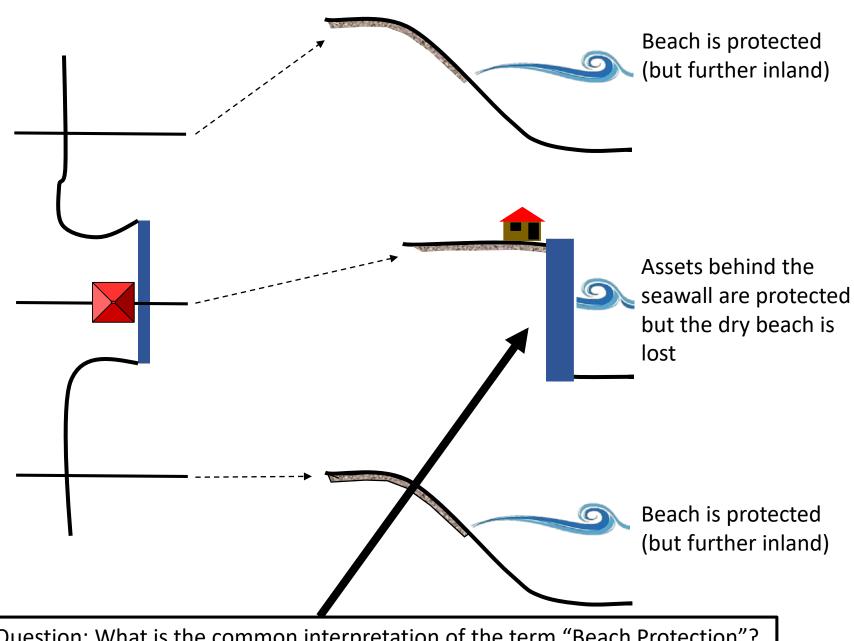
- Coastal erosion a problem likely to become worse in the future
- Many societies have entrenched private property rights including the right to protect private land from erosion, however
- . . . most societies also assume the right of everybody to be able to enjoy beaches and coasts, and want the protection of coastal amenity.
- When a beach is eroding, these two world views are incompatible.

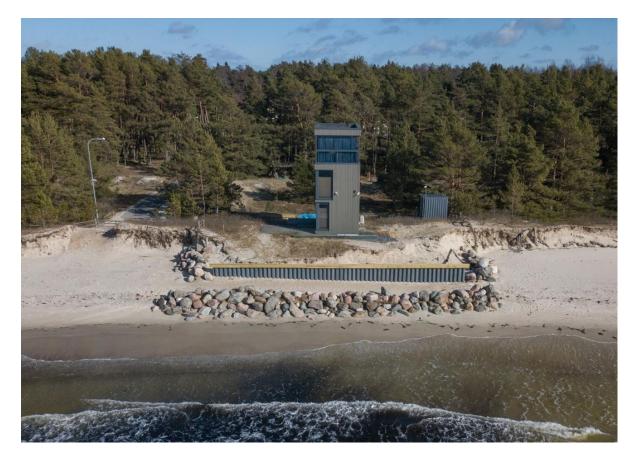
A seawall is built to protect a section of eroding coast

Question: What is the common interpretation of the term "Beach Protection"?

Kloogaranna, Estonia

Blackpool, UK

Christchurch, New Zealand

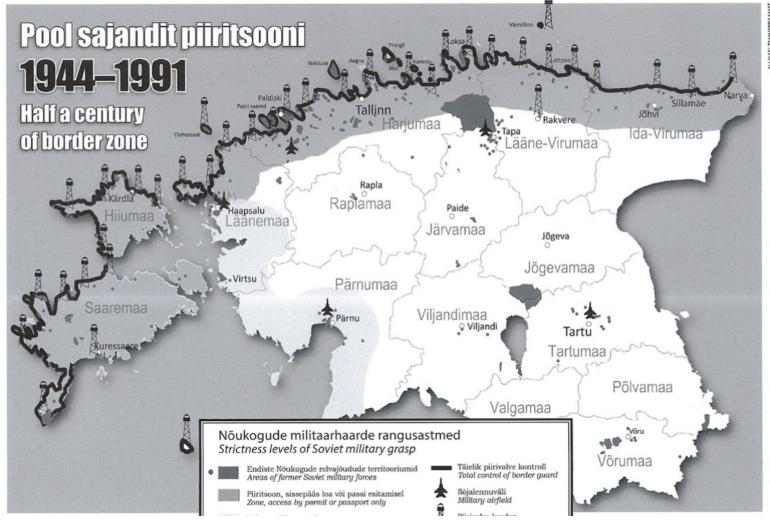

Gold Coast, Australia

The management of coastal erosion

- A seawall built to 'protect' against coastal erosion WILL result in the loss of the dry beach. If that does not happen, then the seawall was unnecessary.
- Management question: Should a person have the right to maintain their property boundary, or should a property boundary be ambulatory (thereby protecting the beach albeit at a different, more inland, location)?
- Until this is resolved, MANAGED RETREAT as a management response to coastal erosion is almost impossible
- Most experts agree that:
 - Few (if any) countries have the resources to maintain shorelines in their current positions
 - ➤ Beaches will remain healthy IF they can migrate
- Some countries have an advantage. Either because of a tradition of not building near the coast OR their history, coastal buffers (setbacks) are generally large, but this is changing. We must encourage wise use of that advantage.

Estonia: Restricted areas during the Soviet occupation

Miller A-LS 2019. Keep out! No entry! Exploring the Soviet military landscape of the coast of Estonia **HS Web of Conferences 63**, 11001 (2019)

Pärnu

Suurupi (near Tallinn)

VALLAD PEAVAD PLANEERINGUTES KALDAKINDLUSTUSI ARVESSE VÕTMA

Raudne rannakaitse hävitab randa-

KEVIN PARNELL TARMO SOOMERE RAIN MÄNNIKUS HANNES TÕNISSON

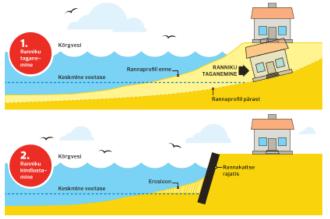
annikuteadlased ja -insenerid hoiatavad, et paljud liivarandade kaitseks paigaldatud kividest rannakindlustused kikeremüürid, näiteks Kloogarannas, ei täida oma ostarvet; pigem klirendavad need erosiooni ja kahandavad võimalust rannamõnusid nautida.

Kui liivarand kipub ka duma ja vesi noolib juba rannal olevaid väärtusi, püütakse randa sageli soomustada mingi vastupidava materjaliga. Selliseid piki randa rajatud tõkkeid, olgu siis tihedalt paigutatud kivid või betoonist, puust või plastist seinad, nimetatak se meremüürideks (inglise kee les seawall). Neid on üsna lihtne ehitada ning veel lihtsam on uskuda, et need kaitsevad maad mere uhtumise eest. Tegelikkus on märksa keerukam. Rannad, eriti liivarannad, on hoogsas muutumises. Seda ei ole võimalik palja silmaga märpata, sest me ei erista üksiku te liivaterade liikumist. Peotäis liiva, mis täna on ühes kohas, võib homme olla kümne te meetrite kaugusel. Kuni seda asendab teine samasugune peotäis, ei näe me muutusi. Märkame neid alles siis, kui randa tekib suur ja liikumatu tõke. Kui see ei lase liival omasoodu liikuda, võib liiv mõnest rannaosast lausa kaduda.

Iga väike muutus mõjutab

Meremüüre käsitletakse tavaliselt randa kaitsvate rajatistena. Mõnda kohta nad kaitsevadki, kuid oma olemuselt on nad ranna loomulikku funktsioneerimist löhkuvad vöörkehad. Kui need on püstitatud läbimõeldult ja korralikult, järgides lihtsaid, kuid kulukaid reegleid (vt lisalugu), kaitsevad need tõesti seda juppi rannast ja taristut, mis on otse nende taga. Nende merepoolselt küljelt aga üldjuhul kaob kaitsev liiv, hävineb liivarand ja puruneb kallasrada. Põhjuseks on veidi utreeritult Newtoni seadused, mis on ranna toimimise taga. Kui aga meremüüri ees jääb liivarand püsima isegi kõrge veetaseme ajal, siis poleks seda meremüüri üldse vaja olnud.

Rannast kaob liiv – või muu lainete mõjul liikuv materjal – ehk toimub erosioon ning rand taganeb siis, kui mingist kohast kantakse liiva

Väga kapitaalne ettevõtmine

Meremüür töötab vaid juhul kui järgitakse kõiki selle ehitamise reegleid.

> ära rohkem, kui juurde tuleb. Eesti randades on üldse vähe liiva ja juurde tuleb seda veel vähem. Seetõttu tähendab iga väikeei muutus rannaprotsesse käima panevate tegurite omadustes suurt survet mõnele rannaosale. Olgu selleks järjestikuste tormide ahelad, isegi tagasihoidlikud muutused valitsevate tuulte suundades, keskmise veetaseme tõus või tõsiasi, et talved on muutunud soojemaks, mistõttu setted rannas ei külmu ega tekita nönda looduslikku kaitsekihti.

Meremüüri rajamine kiirendab erosiooni ühel pool rajatist, kuid tõenäoliselt mõlemal pool. Üsna varsti on ka kaitstav maja ohus mitmelt poolt.

> Kui taganeb looduslik rand, kus inimkätega piistitatud ehittisi pole, siis saavutalo rand mõne aja pärast lihsalt uue tasakaalu. Meremüür ei kõrvalda aga erosiooni põhjuseid. Ranna taganemine seega jätkub kaitstud ala naabruses, sellest vähemalt ühel pool. Meremüüri eest kaob liiv peaaeeu kindlasti.

Meremitirid või muud sociti kividest rannakindlustused ei ole siiski saatanast. Need on vabel alinsad võimalused kaitsta olulist taristut või kultuuripärandit. Neid ruleb kasutala säästiluuti ja läbimõieluht. Muidu pole mell varsti üldse võimalik nautida kauneid looduslikke randu. Kvaliteetse kjuvidest rannakindlustuse kjumeeter maksab Eestis praegu lagikaudu 1000 eurot.

Mereműir on veel kallim. Kui see rajatakse lisaloos toodud reegleid eirates, siis peaaegu kindlasti klireneb erosioon selle vahetus läheduses. Näiteks mereműür Kloogarannas on vastuolus reeglitega 2 ja 6. Seetőttu on päris kindel, et mereműüri rajamine klirendab erosiooni väbemalt ühel pool rajatist (foenäoliseht mõlemal pool). Ušna varsti on kaitstav ehitis ohustatud nii külje pealt laui ka taoant.

Maja saastab ranna

Mereäärset maja ei saa ilmselt nihutada maa poole. Kui see pärast järjekordset tormi mere vajuks, tuleks kövasti koristamist. Koristada tuleks varemed (kus võib olia keskkonnaohtlikke materjale), meremüüri jäämused ja neutraliseerida maja kanalisatsiooni- ja kiitresiisteenii jäätmed. Meenutuseles, 2005. aastal kaotas Pärmu rand mitmelse aastaks kvaliteeti näitava sinise lipu, sest tormiga pääses randa reostus majadest ja ühiskanalisatsisoonist. Seetõttu tuleks ranna erosiooniga seetõttu tuleks ranna erosiooniga seetõttu aspektid kajastada ka keskkomnainspektsiooni reeglites.

TAGANEMINE

Meremüürid ei sobi kindlasti sellisesse randa, mida inimesed tahavad nautida ka suhteliselt kõrge veetaseme korral. Kõikial maailmas, kus on liivarandu, murtakse pead ja vaieldakse sama küsimuse üle: kas eelistada eraomandit või avalikku huvi? Kas omanikul peaks olema õigus kaitsta oma vara ka siis, kui teistel väheneb või kaob võimalus randa endisel määral kasutada? Või peaks kohalik omavalitsus tagama, et kõik saaksid randa kasutada? Kui ühiskond seab esikohale eraomandi, siis liigume selle poole, et inimesed saavad rannamõnusid nautida vaid avalikes randades ning paljudes kohtades ei ole kallasrada läbitav. Eesti peaks siin võtma selge positsiooni, sest kliimamuutustest tulenev surve meie randadele järjest tugevneb.

Reeglid: nii ehitatakse kividest rannakindlustusi ja meremüüre

- Ehitis peab toetuma tugevale aluspinnale ega tohi ülemäära vajuda.
- Ehitis peab olema nii kõrge, et murduvate lainete harjad ei pääseks selle tagant pinnast ära uhtuma (vaata juuresolevat pilti Valgerannast).
- Suured kivid peavad olema peal, väikesed allpool, aga nõnda, et lained ei urgitseks väiksemaid suurte vahelt välia.
- Ehitise jalam peab olema uhtumise eest kaitstud näiteks raskete kividexa.
- Kasutatud elemendid (kivid, tetrapoodid jne) peavad olema piisavalt rasked, et isegi suurimad lained neid ei liigutaks. Seetõttu on plast või puit pea alati välistatud.
- Meremüüri otsad peavad olema kaitstud, kas jätkatud maismaa suunas kohani, kuhu lained ei ulatu, või ühendatud mõne kohtkindla raiatisesa.
- Kui mõnda neist reeglitest ei järgita, ei ole kaitseraiatis tõhus.

Vanarahvas teadis, kuhu ehitada

Rannajoone kaitset ja rannakindlustusi tuleb kindlasti arvestada meredärsete omavalitsuste üld- ja detaliplaneeringutes. Pärast haldusreformi tuleb tekkinud suurvaldiadel vastu võtta uused üldplaneeringud, ning mereteadlased sovutavad rannaehitiste temaatikat arvestada juba lähteülesande püssttamisel.

Häädemeeste vallavanem Karel Tölp ütles, et enne valkade ühinemist oli vastu võetud üks üdplaneering, mis hiljem ka kohtiestati. «Uue ühendvalla üldplaneering on lales üsna algusitgus ning Pikkmets.

selles tuleb kaldakindlustuste teemat kindlasti käsitleda.» möönis Tõlp.

Lääneranna vallavanen Mikk Pikkmets kinnitas. et neagi ideekorie etanni iðudev üldplaneering arvestab ka rannajoone ja kaldakindlustuse temaati kat. Erosiooniga Lääneranna vallas suuri problee me pole, küll aga peab üldplaneering arvesse või ma võimalikud üleujutusalad. «Vanarahvas teadis kuhu ehitada, et vesi majani ei kerkiks, kuid uusehitiste ja suvilatega kipub asi mõnikord kriitili seks minema.» sõnas

Autoritect

- Kevin Parnell tuli Eestisse kahe aasta eest Euroopa Liidu struktuurifondidest finantseentava ja teadlaste liikumist toetavas siisteemi Mobiitas kutsel ja töötab praegu Tallinna Tehnikaülikooli küberneetikai nistituud lainetuse diinaamika laboris. Ta on tegutsenud nii teadlase, professori kui ka avalikut teenistuse spetsialistina ranmikute teooria, praletika ja haldamise valdkonnas Uus-Meremaal ja Austraalias enam kui 35 aastat. Enne Eestisse tulekut koordineeris ta mitmemijioniise eedarvega rannikute taastamise ja meremüüride rajamise projekt Austraalias Oueneslandis Gold foasti linnas.
- Tarmo Soomere on mereteadlane ja rannikutehni ka professor Tallinna Tehnikaülikoolis.
- Rain Männikus on sadamaehituse ja rannikutehnika insener, nooremteadur Tallinna Tehnikaülikoolis.
- Hannes Tönisson on Tallinna Ülikooli ökoloogiakeskuse vanemteadur.

Municipalities must take account of shore protection in plans

Ironic that coastal protection destroys the beach

The old people knew where to build

Postimees (newspaper) 18 April 2020

When values systems collide

Tradition: Vietnam Rubbish disposal

Culture and tradition: Hunting 'charismatic megafauna' for food:

When values systems collide: Colonisation

- New Zealand Treaty of Waitangi (1840)
 - Her Majesty the Queen of England confirms and guarantees to the Chiefs and Tribes of New Zealand
 and to the respective families and individuals thereof the full exclusive and undisturbed possession of
 their Lands and Estates, Forests, Fisheries, and other properties which they may collectively or
 individually possess so long as it is their wish and desire to retain the same in their possession
 - Although widely ignored for about 150 years, Maori (indigenous people in minority) have rights and
 obligations that are different from other citizens. Some people say these rights are too few, others say
 too many, but there is a general peace
- Australia the Mabo case Mer, Torres Strait (no treaty)
 - The Mabo Case was successful in overturning the myth that at the time of colonisation Australia was 'terra nullus' or land belonging to no one.
 - The High Court recognised the fact that Indigenous peoples had lived in Australia for thousands of years and enjoyed rights to their land (interpreted later to include sea areas) according to their own laws and customs.
 - Has led internationally to "the Native Title Revolution"

Reconciling knowledge systems: Geomorphology

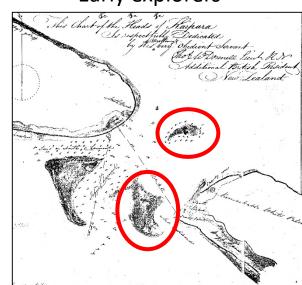
- Kaipara Harbour, New Zealand
- Maori oral tradition: Taporapora, an island that existed inside the Kaipara Heads

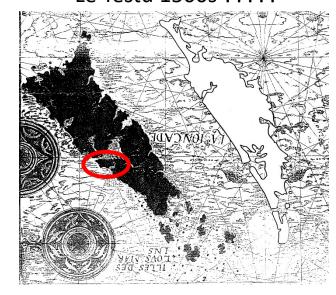
Geomorphic investigations

Early explorers

Le Testu 1500s ?????

Reconciling knowledge systems: Fisheries

Method	Western Management	Traditional society management
Area closure	Resource Recovery (Biodiversity based conservation)	Event 'bank account'/ Tame fish to make them easier to catch (Utility based conservation)
Size limits	Common practice	Not used
Enforcement	Legal	Community

"Traditional management may be a reasonable basis for conservation efforts"

From the work of Cinner et al. (JCU, Australia)

Reconciling knowledge systems: Mangrove restoration – SE Asia

- Typical aid funded project
 - Poor nursery techniques
 - Monoculture of Rhizophera in open situations where most will not survive
 - VIP viewing platforms to show success
 - Success is measured by number of propogules planted, not the final result.

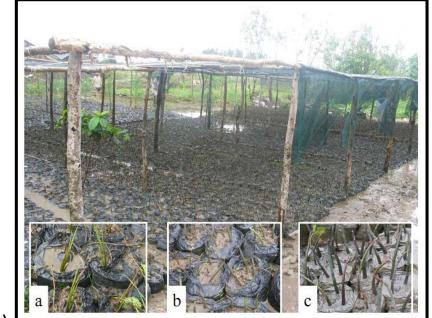

Reconciling knowledge systems: Mangrove

restoration — SE Asia

- Community initiative (also aid funded)
 - Atypical nursery, on acid sulphate soils, elevated planting using mangrove mud pumped seawater
 - Multiple species plated in well protected locations
 - Success measured by the final result (increased area of mangroves, survival rates)

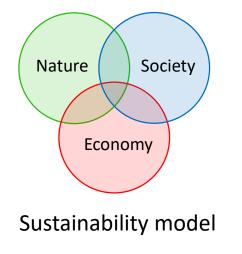

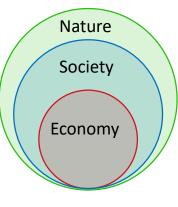

There have been successes, but do we keep trying to integrate and reconcile with a sustainability aim or is it time for a paradigm shift?

- ICZM has essentially been a failure, while the problems have increased
- A major shift in thinking?
- Earth Jurisprudence/Rights of Nature

Rights of Nature model

Earth Jurisprudence / Rights of Nature

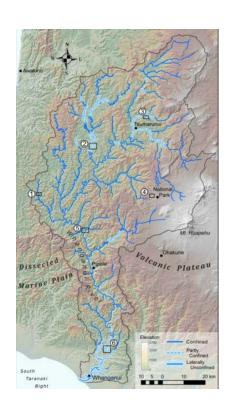
Recognises nature as a legal stakeholder with inalienable rights in law.

e.g. New Zealand: In 2017, the Whanganui River was granted the status of legal personhood.

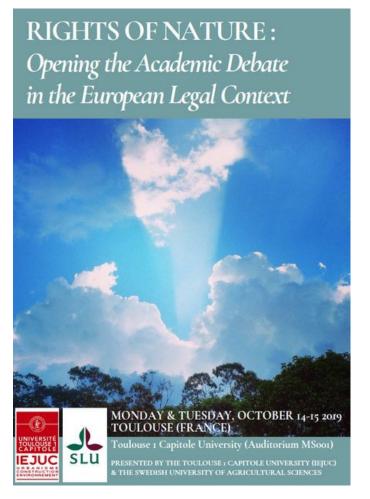

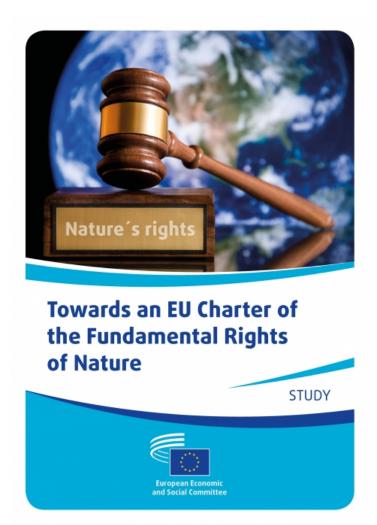

There are similar initiatives in Ecuador, India, Bangladesh, Colombia, Bolivia and the USA (at a local government level)

Europe

Can Spain fix its worst ecological crisis by making a lagoon a legal person?

Murcia residents hope to protect the polluted Mar Menor, Europe's largest saltwater lagoon, with a change in legal status

Wed 18 Nov. 2020

Conference 2019

Published 2020

Should a beach have the legal right to exist and function?

- I need to think more, but what I am sure about is that the present approach (to this and other problems) is not working and the time to get it right is getting short.
- Can we get it right by integration of knowledge systems within a sustainability framework (where there has been some success), or is a new paradigm required?
- I invite you to think about this question in the context of your scientific expertise.